

РЕШЕНИЕ

№ 2007

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **791** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на Националната агенция за приходите (НАП) – С. срещу Решение № 20218789 от 03.12.2021г., постановено по НАХД № 1103/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 109-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 26-Н-139/09.09.2020г., издадено от зам. изпълнителния директор на НАП, с което на основание чл. 104, ал. 3 от Закона за хазарта (ЗХ) на [фирма] – в несъстоятелност е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 48 691, 33 лв. за нарушение на чл. 30, ал. 8 от ЗХ (предишна чл.3б, ал.6, изм.- ДВ, бр.69 от 2020г.).

В касационната жалба са изложени съображения, че нарушението е безспорно установено. Излагат се доводи, че се касае за неправилно попълване на данните от декларацията, което довело до определяне на дължимата такса по чл. 30, ал. 3 ЗХ в по-малък размер, съответно – предпоставка за ангажиране отговорността на дружеството на основание чл. 104, ал. 3 ЗХ. Съдът неправилно е преценил фактите и обстоятелствата по спора, вкл. и в частта, че дружеството било поставено в ситуация само да тълкува закона, при липсата на указания за това кои графи от декларацията следва да попълва.

В съдебно заседание, касаторът не се представлява. В депозирана молба до съда от дата 24. 02.2022г. поддържа касационната жалба. Моли решението на СРС да се отмени и да се постанови ново, с което да се потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Ответникът – [фирма], чрез адв. К. излага доводи, че решението следва да се остави в сила по подробно изложени съображения в писмена защита. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, VIII-ми касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, и след съвещание намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си СРС е приел от фактическа страна, че съгласно Удостоверение за издаден лиценз № 000030-1086/27.01.2017 г. на ДКХ, [фирма]-в несъстоятелност е организатор на хазартната игра: моментна лотарийна игра „Национална Лотария" с 23 разновидности.

На 14.10.2019г. [фирма]-в несъстоятелност подало декларация по чл. 30, ал. 6 ЗХ в ДКХ с вх. № 000030-13125/14.10.2019г. за месец септември 2019г. В част IV от декларацията [фирма]-в несъстоятелност попълнило в графа 4 („стойност на получените такси и комисионни") сума в размер на 214 120,58 лв., а в графа 5 („дължимата държавна такса в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни“) - сума в размер на 42 824, 12 лв.

С писмо с изх. № 42/14.01.2020г. на ДКХ от [фирма]-в несъстоятелност били изискани справки по месеци за броя и стойността на продадените талони за участие моментна лотарийна игра „НАЦИОНАЛНА ЛОТАРИЯ“ за всяка утвърдена от ДКХ разновидност на играта за периода от 18.12.2014г. до 31.12.2019г., както и справка за платените държавни такси по чл. 30. ал. 3 от ЗХ за поддържане на лиценз за организиране на моментна лотарийна игра „Национална Лотария" за същия период.

С писмо с вх. № 205/21.01.2020г. на ДКХ, [фирма]-в несъстоятелност е представило на контролния орган исканата информация.

По време на извършената проверка на подадената от дружеството декларация по чл. 30, ал. 6 от ЗХ за месец септември 2019г. било установено, че [фирма]-в несъстоятелност е попълнило стойностите в графи № 4 и № 5 от част IV от декларацията, вместо тези в графа № 2 („стойност на получените залози“) и № 3 („дължимата държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на получените залози“). Проверяващите служители установили, че в графа № 2 следвало да се попълни сумата от 610 103,00 лв., а в графа № 3 – 91 515,45 лв., като по този начин [фирма]-в несъстоятелност платило на ДКХ държавна такса с 48 691, 33 лв. лева по-малко от дължимата по закон.

При така изложената фактическа обстановка бил, съставен АУАН № 019/09.03.2020г., а въз основа на него и процесното НП.

Въззивният съд, е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но при издаването на НП е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като е приел, че е налице съществено противоречие между словесното и цифровото описание на нарушението, тъй като словесно е било описано изпълнително деяние, изразяващо се в подаване на декларация в срок с неверни, респ. липсващи данни в нея, но същото е било квалифицирано по чл. 30, ал. 6, вт. ал. 3 ЗХ като неподаване в срок до 15-то число на следващия месец на декларация по образец, утвърдена от министъра на финансите. Съдът е приел, че подаването на декларация с неверни данни се санкционира по чл. 104, ал. 3 ЗХ, а неподаването на такава декларация – по чл. 104, ал. 2 ЗХ. В същото време дружеството е санкционирано именно по ал. 3, която касае подаване на декларация с неверни данни, докато нарушението е квалифицирано по чл. 30, ал. 6, вр. ал. 3 ЗХ, като неподаване в срок на декларацията до 15 число на следващия месец, т.е. до 15.10.2019г. На следващо място решаващият състав на СРС е приел, че ако действителната воля на наказващия орган е дружеството да бъде санкционирано за нарушение по чл. 30, ал. 6, вр. ал. 3 ЗХ, то очевидно това нарушение не е извършено, тъй като декларацията е подадена на 14.10.2019г. СРС е изложил и подробни мотиви досежно нарушение на материалния закон, доколкото дружеството е действало съобразно утвърдените от ДХК правила, които са били задължителни и е следвало да се съобразява с тях. В тази връзка е заключено, че дружеството не е извършило нарушение на чл. 104, ал. 3 ЗХ.

Решението на СРС е правилно.

Съгласно чл. 30, ал. 6 ЗХ, в релевантната редакция - ДВ, бр. 1 от 2014 г., организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал. 3 и променливата част от таксата по ал. 4, подават за всеки месец в Комисията до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби, а за игри, за които се събират такси и комисиони за участие - декларация за стойността на получените такси и комисиони. Според ал. 3 (ДВ, бр. 105 от 2014 г.) за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри - традиционна лотария, томбола, моментна лотария, тото, лото, бинго, кено и техните разновидности игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, с изключение на онлайн залаганията, се събира държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на направените залози за всяка игра, а за хазартни игри, за които се събират такси и комисиони за участие - в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисиони.

Съгласно чл. 104, ал. 3 ЗХ на организатор на хазартна дейност, който не посочи или посочи неверни данни или обстоятелства в декларацията по чл. 30, ал. 8 и 9, водещи до определяне на таксата в по-малък размер, се налага имуществена санкция в размер на неначислената такса, но не по-малко от 5000 лв.

В процесното Наказателно постановление, словесното описание на нарушението обаче сочи, че се касае за неподаване на декларация, съответно имуществената санкция е наложена на основание чл. 104, ал. 3 ЗХ, която обаче касае подаване на декларация с неверни данни.

От друга страна декларацията е подадена на 14.10.2019г., тоест, срокът до 15.10.2019г. е спазен и нарушението – неподаване на декларация до 15.10.2019г., се явява несъставомерно от обективна страна.

Процесното наказателно постановление е вътрешнопротиворечиво и не позволява волята на наказващия орган да бъде възприета правилно. Не става ясно за кое нарушение е наложена санкцията, което нарушава правото на защита на наказаното лице, което е основание за отмяна на правораздавателния акт. В този смисъл касационната инстанция споделя изцяло доводите на въззивния съд.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за адвокатско възнаграждение, платено по банков път в размер на 2 280,88 лв., видно от платежно нареждане на л.12. Неоснователно се явява възражението за неговата прекомерност, тъй като същото не надвишава в голям размер минимума, определен по правилата на чл. 18, ал.2 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, който възлиза на 1966,40лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20218789 от 03.12.2021г., постановено по НАХД № 1103/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 109- ти състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма] - в несъстоятелност сумата от 2 280,88 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: